

personálu. Pomoc pracovníkov spočívala nielen v dohľade, ale aj priamom vysvetľovaní postupov pri varení a to ako jednotlivcom, tak aj skupine klientov pri opakovaných náučno-výchovných akciách, ako spoločnej príprave jedla. Bol vysvetlený postup prípravy jedla, následne čoho si rozdelili prácu pri príprave a varení vlastného obeda, ktorý začínal už nákupom potrebných potravín a potrebnou kalkuláciou použitých finančných prostriedkov, nakoľko sa museli poskladať. Súčasťou utvárania podmienok na prípravu stravy bolo aj poradenstvo zamerané na dodržiavanie správnej výživy z dôvodu, že naši klienti sú psychiatrickí pacienti a vieme, že správne fungovanie organizmu podporuje duševnú pohodu, ktorá je ovplyvňovaná stavom chemického prostredia mozgu, ktoré dbá na správne uplatnenie funkcií metabolizmu, ktoré následne ovplyvňuje duševné zdravie a teda je dôležité, aké potraviny klienti konzumujú.

Klienti zariadenia podporovaného bývania TEKLA sú občania so psychickými poruchami vymedzenými rozsahom diagnóz F 20 – F 48 (podľa 10. revízie Medzinárodnej klasifikácie chorôb), so závislosťou na návykové látky, alkohol, drogy, psychotropné látky, jedy a prekursori s rozsahom diagnóz F 10 – F 19 (podľa 10. revízie Medzinárodnej klasifikácie chorôb), avšak po absolvovaní liečenia, resp. resocializácie s posúdením, že môžu nastúpiť pobyt v zariadení podporovaného bývania. Sekundárna skupina klientov boli blízki aj vzdialení príbuzní, partneri a priatelia, ktorým pracovníci poskytovali poradenstvo zamerané na zvládanie záťažových situácií a na poskytovanie informácií o možnostiach riešenia situácie, na adaptáciu na zmenu v životnej situácii, na rozpoznanie príchodu recidívy alebo relapsu ich príbuzného, ako relaxovať a aké techniky komunikácie používať. Pomoc bola poskytovaná odborníkmi z oblasti sociálnych vecí, pedagogiky, andragogiky a psychológie, nakoľko zariadenie disponuje všetkými týmito odborníkmi. Počet klientov v zariadení podporovaného bývania TEKLA v Lozorne bolo 8 vo veku 57, 62, 50, 36, 33, 32, 30, 22 rokov, a všetci majú psychiatrické diagnózy, takže sa pred prijatím cítili izolovaní na okraji spoločnosti, rodina sa o nich nezaujímal a u tých, čo záujem bol, tam to odmietali samotní chorí klienti. Na základe týchto skutočností sú odkázaní na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach a boli posudkovou komisiou BSK posúdení najmenej na stupeň odkázanosti č. III podľa prílohy 3 zákona č.448/2008 Z.z o sociálnych službách. 6 klienti sú poberateľmi invalidného dôchodku a 2 klientky poberajú dávku v hmotnej núdzi. Vzhľadom na psychiatrické ochorenie, ktoré sa ťažko diagnostikuje z dôvodu nespolupráce klientov s lekármi a zdravotníckymi zariadeniami a neodpracovanej podpornej doby pre priznanie ID, majú veľmi nízke dôchodky, resp. žiadne. V zariadení máme 7 žien a 1 muža. Okrem jednej klientky sú všetci v produktívnom veku. Všetci trpia psychickým ochorením, jedna klientka z nich má pridruženú sekundárnu diagnózu - abúzus návykových látok, konkrétne abúzus na opiátoch, ktorý sa pretrasnsformoval do veľmi vážnych psychiatrických dg. Ďalšej klientke sa pridružil k primárnej psychiatrickej dg. abuzus na alkohole. Dva roky je abstijnujúca, zlyháva psychicky z aj dôvodu neupravených rodinných vzťahov s dopadom na vzťah s jej dieťaťom. Všetci navštevujú odborného lekára - psychiatra a podrobujú sa pravidelným lekárskeym kontrolám z dôvodu potreby užívania psychofarmák. Počas stabilizácie zdravotného stavu nezvládajú záťažové situácie, sú ľahko unaviteľní, chýba im sústredenosť a často im uniká pozornosť, sú napätí, nervózni, opakovane u niektorých dochádza k agresii voči sebe, ostatným alebo veciam, trpia pocitom smútku a často beznádejou. Naším klientom na jednej strane chýba rodina a na druhej strane nedokážu s ňou žiť a to isté sa týka aj ich príbuzných, nakoľko sociálna stigma sa prejavuje takmer na všetkých úrovniach ich fungovania v rodine blízkej, či vzdialenej a aj širšej spoločnosti. Tiež nie je zanedbateľná skutočnosť, že vzťahy s rodinou sú narušené nielen z dôvodu ochorenia klientov, ale aj preto, že 2 klientky sú odchovankyne detského domova, jedna z nich bola 12 rokov fyzicky týraná partnerom a ukrytá v Majáku nádeje počas posledného tehotenstva, jedna prežila vraždu svojho otca